

वा०स०

॥ २६ ॥

॥ ४३ ॥ आयुषश्चावशेषंददौ शापाद्यनाश्रयत्वेन ददावित्यर्थः ॥ ४४ ॥ इदं नावज्ञेयं शस्त्रस्यास्य पूजौदासीन्यनकार्यमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इति
रामाभिरामे० वा० उत्तरकाण्डेषोऽष्टादशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ वेदवत्यारावणस्य शापदानकथनपूर्वकं सैवेयं जनकालमजेतिकथनं ॥ अथ

एवमुक्तस्ततस्तेन रावणेन सशंकरः ॥ ददौ खड्गं महादीप्तं चंद्रहासमिति श्रुतं ॥ ४३ ॥ आयुषश्चावशेषंच ददौ भूतपतिस्तदा ॥ ४४ ॥ द
त्वावाच ततः शंभुर्नावज्ञेयमिदं त्वया ॥ अवज्ञातं यदि हि ते मामेवैष्यत्यसंशयः ॥ ४५ ॥ एवं महेश्वरेणैव कृतनामा सरावणः ॥ अभिवा
द्य महादेवमारुरोहाथ पुष्पकं ॥ ४६ ॥ ततो महीतलं रामपर्यक्राम त रावणः ॥ क्षत्रियान्सुमहावीर्यान्बाधमानस्ततस्ततः ॥ ४७ ॥ केचि
त्तेजस्विनः शूराः क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥ तच्छासनमकुर्वतो विनेशुः सपरिच्छदाः ॥ ४८ ॥ अपरे दुर्जयरक्षोजानंतः प्राज्ञसंमताः ॥ जि
तास्मद्व्यभाषंतराक्षसं बलदर्पितं ॥ ४९ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० उत्त० षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ राज
न्महाबाहुर्विचरन् पृथिवीतले ॥ हिमवद्भनमासाद्य परिचक्राम रावणः ॥ १ ॥ तत्रापश्यत्सर्वैकन्यां कृष्णां जिनजटाधरां ॥ आर्षेण विधि
नायुक्तां दीप्यन्तीं देवतामिव ॥ २ ॥ सदृष्टारूपसंपन्नां कन्यां तां सुमहाव्रतां ॥ काममोहपरीतामापप्रच्छ प्रहसन्निव ॥ ३ ॥ किमिदं वर्त
ते भद्रे विरुद्धं यौवनस्य ते ॥ न हियुक्ता तवैतस्य रूपस्यैव प्रतिक्रिया ॥ ४ ॥ रूपं तेऽनुपमं भीरुकामोन्मादकरं नृणां ॥ न्युक्तं तपसि स्थातुं
निर्गतोऽद्येऽपि निर्णयः ॥ ५ ॥ कस्यासि किमिदं भद्रे कश्च भर्ता वरानने ॥ येन संभुज्यसे भीरुसनरः पुण्यभाग्भुवि ॥ ६ ॥ पृच्छतः शंसमे स
र्वं कस्य हेतोः परिश्रमः ॥ एवमुक्ता तु सा कन्यारावणेन यशस्विनी ॥ ७ ॥

अरण्ये मयाऽनाथा मुकन्याप्राप्तेति संतोषजः प्रहास इति कतकः ॥ ३ ॥ एवं प्रतिक्रिया इदमाचरणं ॥ ४ ॥ निर्गतः प्रसिद्ध एष निर्णयो दृष्टानामिति शेषः ॥ ५ ॥ क
स्यासि दुहितेति शेषः ॥ किमिदं व्रतमित्यर्थः ॥ ६ ॥ कस्य हेतोः किं फलनिमित्तं ॥ ७ ॥

उ०का०

॥ २६ ॥